

Krænkelser af den store Stilling, han indtog. Jeg tilføjede, at paa den anden Side vare de dygtige Dommere udsatte for at gribes af et logisk Vanvid, en logisk Fanatisme — et Udtryk, som maaske ikke var helt heldigt, men det ærede Medlem forstod det jo godt. Det ærede Medlem har ofte dette logiske Vanvid. Man bygger sig en Sag op, saadan som man tror den er, og gør det med megen Skarpsindighed, men saa er der et eller andet Punkt, der gør, at hele Korthuset falder sammen. Det er netop de dygtige Dommere, der gribes af dette logiske Vanvid. Det ærede Medlem har ikke Lov til at blande de to Begreber sammen og sige, at jeg sammenligner Højhedsvanviddet med det logiske Vanvid. Jeg synes ikke, det er en helt fair Argumentation for det ærede Medlem at gøre dette. Det ærede Medlem siger, at jeg er imod Offentlighed, og at jeg derfor ønsker det russiske System, idet man der ikke har nogen Presse og ingen Offentlighed. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i det russiske System eksisterer netop Nævningeinstitutionen. Det, jeg har imod, er ingenlunde Offentligheden, det ved det ærede Medlem godt, jeg ønsker tværtimod, at Offentligheden skal være det kontrollerende Element, det har jeg altid ønsket og det har jeg udtalt flere Gange. Hvad jeg derimod ikke ønsker, er, at Publikum uden at have Tid til at overveje skal være i Stand til gennem Juryen at være dømmende Element. Jeg ønsker Offentlighed der, hvor der er Brug for den, nemlig som kontrollerende Element, men ikke som dømmende Part. (*N. J. Jensen*: Altsaa ingen offentlig Mening!) Det ærede Medlem afbryder mig og siger, at jeg altsaa ikke ønsker nogen offentlig Mening. Jo, jeg ønsker en sund, oplyst, offentlig Mening, men inden den dannes, skulle Meningerne brydes, og det tager nogen Tid og kan ikke ske paa et Par eller 8 eller 14 Dage, saa længe som der nu kan være Tale om ved den enkelte Sag. Det ærede Medlem endte med at tale om Civilisationen og sagde, at det var den, Højre stod imod; nej tværtimod. Jeg tror, det ærede Medlem maa indrømme det, al den Stund Nævningeinstitutionen eksisterede paa en Tid og forsvarede af Personer paa en Tid, som det ærede Medlem vilde kalde meget uciviliseret, nemlig paa en Tid, da der slet ikke eksisterede noget Socialdemokrati.

Det ærede Medlem harcellerede over mit Partis Stilling i denne Sag og sagde, at for 50 Aar siden gik der en helt anden

Stemning gennem Højre eller rettere gennem de nationalliberale. Hvilke Meninger de nationalliberale havde, ved jeg ikke — jeg har ingen Børn med de nationalliberale, de angaa ikke mig. Derimod skal jeg kun sige, at naar det ærede Medlem talte om, at 50 Aars Arbejde, var blevet spildt, kunde det jo være, at naar det ved 50 Aars Arbejde ikke er lykkedes at føre denne Institution igennem, er det, fordi der er kommet større og større Tvivl om, hvorvidt det overhovedet vilde være heldigt at faa en Retsreform. Det ærede Medlem kan fra sit Standpunkt ikke forstaa, at jeg kan have en anden Mening, end de nationalliberale havde for 50 Aar siden. Det ærede Medlem tilhører jo et Parti, der er uden Udviklingsmulighed, der forkætrere enhver, der ikke tror paa, hvad den forlængst afdøde Karl Marx sagde, forkætrere enhver, der nærer Anskuelse, der afvige fra Karl Marx's, eller vil drøfte dem. Det ærede Medlems Parti betragter Karl Marx's Skrift som en Bibel. Hvad der deri staa er sandt, og det er ikke tilladt unge Mennesker at dømme der over. Det ærede Medlem tilhører et Parti, som er ganske forbenet i Doktriner, som ikke tillader nogen Udvikling, men tror, at den menneskelige Viden hos Karl Marx har sagt sit sidste Ord. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem, naar han er saa autoritetstro, undrer sig over, at jeg har tilladt mig at have en anden Mening end mine Oldefædre og Bedsteforældre. Jeg er bleven kaldt reaktionær her og er ogsaa bleven kaldt radikal. Jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorfor man har gjort det, men det, at man fra den ene Side har kaldt mig reaktionær, fra den anden Side radikal, turde være det bedste Bevis for, at jeg er gaaet den Mellemvej, hvori det rette ligger.

Formanden: Det ærede Medlem brugte om en af Finansudvalget afgiven Betænkning en Ytring, som han ikke burde have brugt.

Borgbjerg: Det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at han snart var bleven kaldt reaktionær, snart radikal. Ja, der vil maaske endog komme et nyt Parti, som kan kaldes reaktionært-radikalt eller radikalt-reaktionært, som det ærede Medlem maaske kunde staa i Spidsen for. Jeg tror, at det ærede Medlems gamle Parti vilde glæde sig, om han snart vilde bryde ud. For øvrigt var der maaske en og anden, som ikke vilde kalde ham for nogen af Delene, men derimod vilde tillægge ham